

İNSAN KENDİNİ MÜSTAĞNİ GÖRÜNCE AZAR

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 22:17 -

0000000 00000 00000 (7) 00000000000 00000 000 (6) 0000000000 0000000000 00000 0000
(8) 00000000000

Meal:6-7. Ama, insanoğlu kendini müstağni sayarak azgınlık eder.

8. Dönüş şüphesiz Rabbinedir. (Alak 6-8)

Kesinlikle insan azar, haddini aşar, baş kaldırır, tuğyan eder, çemberini kırar, Rabbine ve yaratıcısına karşı diklenir, burun kıvrır, haddi bilmez, yüzsüzlük eder, ayak diretir...

Tuğyan kelimesi aslında nehrin taşarak yatağın dışına çıkmasıdır. Yani tabii seyrini değiştirmesidir. Yani tabii sınır ve çerçevenin dışına çıkmasıdır. İşte insan da

böyle olur. İnsan da Allah'ın kendisi için yarattığı tabii yatağın dışına çıkıyor. Tabii mecrasını değiştiriyor. Kulluk sınırlarının dışına çıkıyor. Yaratıcısının kendisi için belirttiği, ön gördüğü, razı olduğu konumu beğenmiyor; başka roller biçiyor kendine. Kendini bir şey sanarak Rabbine karşı isyan ediyor. Kulluğa yaraşır vazifeleri değil de, kullukla bağdaşmayan eylemlere kalkışıyor. Kendi yaratılışını, zaaf ve miskinliğini unutup Rabbine kafa tutuyor.

Peki nedir bunun nedeni? İnsanı bunu sürükleyen nedir? Bu şekilde insanın mayasını bozan nedir?

Onun cevabını yine Rabbimiz veriyor.

“Kendini müstağni sayarak”.... Evet kendini yeterli görerek azıyor.

İNSAN KENDİNİ MÜSTAĞNİ GÖRÜNCE AZAR

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 22:17 -

Peki insanı müstağni kılan şeyler nelerdir? İnsanın kendini yeterli görmesi neyle olur? bunu açmada yarar var sanırım.

Allah (c.c) insanı yeryüzünde halife olsun; yeryüzünü imar etsin, buradaki nimetlerden faydalansın diye göndermiştir. Mal ve mülküyle; makam ve mevkisiyle; rahat ve zorluğuyla; hayat ve ölümüyle; zenginlik ve fakirliğiyle; ezen ve ezilenleriyle dünya hayatı bir imtihandır. Saydığımız mal, mülk, makam, mevki, maişet, nimet, servet vs. hepsi bir vesiledir birer araçtır. Bu araçları Allah'a kullukta kullanmak gerekir. Bunlardan kendimiz yararlandığımız gibi başkalarının da yararlanmasına yardımcı oluruz. Kendimizi bunların yegane hakimi ve sahibi değil, bunların üzerine bırakılan bir bekçi, bir emanetçi görmemiz gerekir. Bu araçları amaç haline getirmek son derece yanlıştır. Amaç haline gelen araçlar zamanla sahibini köle yapar. Köleleşen bu insan azmaya, haddini aşmaya, hak tanımamaya başlar. Kendini müstağni gören bu insan önce Rabbiyle olan bağlarını koparır, sonra da kulları sömürmeye başlar.

Bu gün kapitalist batı sarhoşluğunun kaynağı nedir acaba? Kendileri gibi olan insanları sömüren, köleleştiren, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını talan edenlerin bu azgınlıklarının nedenini nerede aramak gerekir? Renkleri ve ırkları, dini ve meşrebi farklılık ve ayrılık sayarak karşı tarafı imha etmeye çalışan Kabil'in çocukların azgınlıkları istİğnadan kaynaklanmıyor mu? Kabile katle zorlayan, Musa'yı imha etmek isteyen, Muhammed'i sürmek, öldürmek ve ortadan kaldırmak isteyen, Kudüs'ü yakan, Halepçe'yi tarihten silen zihniyetin arkasında neyi aramak gerekir?

O zaman istİğna bireyden başlayıp, cemaate, cemaatten devlete, devletten beynelmilel boyuta kadar uzanabilir.

Dönüş şüphesiz Rabbinedir...

Evet, dönüş seni yaratan, seni sahipsiz bırakmayan, kainatın yegane sahibi Allah'adır. O'na hesap vereceksiniz. Bu istİğnanın cezasını o verecektir. Hesabı O görecektir. Ona göre dikkat edin ey insanlar.

İstİğna hep batıl cephesinde olmuyor tabi. Mümin olduğu halde elde ettiği mal, mülk, makam, saltanat, ibadet, ilim, bilgi, güzellik, tecrübe, gençlik, imkan vs. ile kendini yeterli görüp Allah'tan gafil davranırsa sonu hüsrandır. Allah olmadan, Allah'ın yardımı olmadan bunların hiçbir değeri yoktur. Huneyn günü... O güne kadar hiç bu kadar asker toplayamamıştı Müslümanlar. 'Bu gün

İNSAN KENDİNİ MÜSTAĞNİ GÖRÜNCE AZAR

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 22:17 -

bizi kim yenecek?’ diyorlardı. Allah’ı hesaba katmayan bu anlayış beraberinde hezimet getirdi. Fakat Müslümanlar toparlanıp Allah’a dayanınca, dayandıkları O Allah, kendilerine zaferi müyesser kıldı.

Çabalarımızı bereketli olması için kendimizi yeterli değil, daha fazla Allaha muhtaç bilmeliyiz. Allah olmadan, Onun yardımı olmadan biz bir hiçiz. Allah ile var olabiliriz.

Alıntı